

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11055/2025
10.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владисаве Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у извршном поступку извршног повериоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Симић, адвокат из ..., против извршног дужника ББ из ..., ради извршења на основу извршне исправе, одлучујући о ревизији извршног повериоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж И 3601/24 од 06.11.2024. године, у седници одржаној 10.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији извршног повериоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж И 3601/24 од 06.11.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија извршног повериоца изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж И 3601/24 од 06.11.2024. године.

Образложење

Решењем о извршењу Основног суда у Лазаревцу ИИ 464/24 од 10.06.2024. године, усвојен је предлог за извршење и одређено извршење против извршног дужника на основу извршне исправе – пресуде Основног суда у Лазаревцу П 2709/2021 од 16.01.2023. године која је исправљена решењем истог суда од 10.05.2023. године.

Решењем Вишег суда у Београду Гж И 3601/24 од 06.11.2024. године, усвојена је жалба извршног дужника, па је преиначено решење о извршењу Основног суда у Лазаревцу ИИ 464/24 од 10.06.2024. године, тако што је одбијен као неоснован предлог за извршење извршног повериоца од 27.05.2024. године и укинуте су све спроведене извршне радње.

Против правноснажног решења донетог у другом степену извршни поверилац је изјавио посебну ревизију због погрешне примене материјалног права, предлажући да Врховни суд о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку због потребе уједначавања судске праксе.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне

примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). По ставу два истог члана о дозвољености и основаности ревизије из става један овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији извршног повериоца као о изузетно дозвољеној у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23), јер у конкретном случају не постоји потреба за уједначавањем судске праксе, нити потреба новог тумачења права, као ни да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. О предлогу извршног повериоца за наплату потраживања према извршном дужнику у износу од 25.500 евра одлучено је уз примену материјалног права која не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног суда у којима је одлучивано о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари, а тиче се примене члана члана 5. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу и члана 412. став 2. Закона о облигационим односима у ситуацији када предлог за извршење извршног повериоца није у складу са извршном исправом, а да се солидарност дужника код дељивих обавеза не претпоставља. Због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права, а ревидент не прилаже различите судске одлуке којима је другачије одлучено о истој или сличној чињеничној ситуацији. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 10/23) у вези члана 27. Закона о извршењу и обезбеђењу – ЗИО („Службени гласник РС“, бр. 106/2015... 9/2020) Врховни суд је нашао да ревизија извршног повериоца није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП је прописано да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Према одредби става 2. овог члана ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Одредбом члана 27. ЗИО, прописано је да против правноснажног решења нису дозвољени ревизија, ни понављање поступка.

Побијано другостепено решење донето је у извршном поступку у коме је посебном одредбом искључено право на изјављивање ревизије као ванредног правног лека, па ревизија извршног повериоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић